

JAFFNA COLLEGE LIBRARY
 FEB 21 1941
 VADUKODAI, CEYLON

THE young idea

வினாயமு

A STUDENT FORTNIGHTLY OF JAFFNA COLLEGE
 FOR PRIVATE & INTERNAL CIRCULATION ONLY

Vol. VI	Friday - 21st February, 1941	No. 2
---------	------------------------------	-------

BE REASONABLE AND NOT SUBMISSIVE — S. DHARMARATNAM	page 2
HUMOUR — KHANBILI TANBY	5
YOUR BEST FRIEND — ESESEN.	6
பெண்மக்களின் முன்னேற்றம் — Miss. Nesaratnam Devasagayam	11
கவிஞனும் கவிச்சித்திரமும் — A. Ratnam	13

S. SIVANATHAN
 English Editor.

K. LAKSHMANA IYER
 Tamil Editor.

Eng. Editorial Board

Editor :

S. Sivanathan, Junior Inter Arts

Associate Editors :

K. Aiyadurai, Junior Inter Arts

C. W. Paramsothy, Lond. Matric

Literary Section :-

M. T. Jebaneson, Junior Inter Arts

R. Vyravpillai, Junior Inter Arts

V. Kanthasamythurai, Junior Inter Sc.

News Section :-

K. Saravanamuttu, Junior Inter Arts

Sports Section :-

S. Dharmaretnam, Lond. Matric

Verse Section :-

R. Thevarajah, Lond. Matric

Coeds Section :-

Miss. R. Kandiah, Inter Arts

Miss. R. Appadurai, Lond. Matric

Junior Section :-

K. Balasundaram Pilli, Lond. Matric

S. Balaraman, Fifth Form

Faculty Adviser :-

Mr. C. A. Gnanasegaram, B. A.

Tamil Editorial Board

Editor:

K. Lakshmana Iyer, Inter Arts

Associate Editors :

V. Kanapathipillai, Inter Arts

A. Sivalingam, Inter Sc.

Literary Section :-

A. Ratnam, Jr. Inter Sc.

K. Jagatheesa Ayyar, Lond. Matric

N. S. Retnasingam, London Matric

Verse Section :-

K. Aiyadurai, Jr. Inter Arts

News Section :-

C. Sivasubramaniam, Jr. Inter Arts

G. N. Wijayaratham, Lond. Matric

K. Sathasivam, Lond. Matric

Coeds Section :-

Miss. Nancy Bartlett, Inter Arts

Miss. Punithavathy Kandiah, L.M.D.

Sports Section :-

M. Tambimuttu, Lond. Matric

Junior Section :-

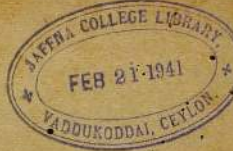
A. Kugarajah, IV-th Form

V. Kanthasamy, II-nd Form

Faculty Adviser :-

P. Navaratnam, B. A. (Hons.)

Cover Design by 'Sena' of the Eglaquesari

The

young idea

A STUDENT FORTNIGHTLY OF JAFFNA COLLEGE
FOR PRIVATE & INTERNAL CIRCULATION ONLY

Vol. VI

Friday - 21st February, 1941

No. 2

Editorial Notes

Teachers and Politics

Recently there has been a storm of protests against the participation of teachers in politics. The leader of the 'Times of Ceylon' of the 24th ultimo gave the lead and many politicians and some parents have supported this view. Much of this hot air, in our view, is due to some people's ill-feelings towards certain individuals of the teaching profession. We must not forget that Teachers too have their rights as citizens, and duties as intelligent citizens. But of course, teachers should not neglect their class duties. That the principals and head-masters concerned can be trusted to see to.

A Victory

Our cricket-team has reached the first milestone in its march

to-wards Championship. The bowling and batting capacities of our players were well displayed in the match against Hartley which ended in victory for us by innings and runs. Our next match will be with St. Patricks. The best of luck be with our players. If we defeat St. Patricks the crown is not far off. Let our players play with a will to win; and victory will be theirs and ours too.

* * *

National Dress

There were days when at Jaffna College boys were compelled to wear either a shirt with a pair of shorts or a coat in addition to the veshty and shirt. The so-called 'national costume' was strictly forbidden by the authorities. After the ceaseless endeavour of both students and teachers this

restriction has been removed. Now the 'national' is in vogue, and mostly all adopt this. Now it is the fashion of the day, and people who have to wear the pantaloons for official purposes take delight in adopt-

ing the national dress after the fixed hours. It is certainly a hopeful trend. But dress should not become a point of fanaticism. Of all fanaticisms from which the world suffers it would be the silliest.

The articles that have not been published in this issue will be published in the next. No contribution shall be published unless the writer signs his or her name to it. The article on "The Progress of Woman is essential to the Progress of our Country" by 'a co-ed' shall not be published unless the unknown writer reveals her identity to the Editor. Contributors can write under pseudonyms but they must sign their names to it, for our informations.

When writing articles please make it a point to write on one side of the paper only.

All articles for the next issue must reach us before the 28th inst. We hope the 'co-ed' and the writer of "Our Excursion" will make themselves known before the above date.

BE REASONABLE AND NOT SUBMISSIVE

By

S. DharmaRatnam

This mentality of being reasonable and not submissive must be instilled into the mind of every individual during his or her school career. But in many schools, students are not trained so, for the authorities are not trained so, for the authorities feel, with some reason, that they will not be able to run the school smoothly, if this mentality is among the students.

Many school authorities feel that the students must be always submissive. All men are not at all times reasonable and so the student must be given early the opportunity to develop in himself, what is reasonable. There are also students who are not reasonable at any time, and so it is the most important duty of

the authorities to train them to be reasonable. Instead of that if the authorities use their power to make them submissive, then such students will suffer a great deal in their later life, because they will have lost their 'Individuality.'

The absence of patriotic feelings among several Ceylonese is due to the absence of 'Individuality'. Even among the illiterate, there is more of 'Individuality', but it is overshadowed by fear and foolishness.

Any individual male or female, must preserve his or her 'Individuality' even if it comes to the extent of sacrificing the creature comforts, and luxuries of life. To be short-be not a 'Yes-Man.'

ON RHYMES

By Verse Ed.

YOU need not ruffle your hair and shake your fists with frenzy. You need not even pine for 'inspiration' and go through that distasteful ordeal of early rising, to compose Rhymes. All you have to do is to "find a word and another and then a third and make them all rhyme." That's an easy process—I cannot find anything easier than that.

There are Rhymes and Rhymes but I am not going to deal with the numerous kinds of Rhymes in this sketch. Rhymes are the result of your mental attitude, or as they call it respectably, Temperament. If your state of mind is all full of Quixotic ideals and fancies one would naturally expect your Rhymes to be 'super-Romantic'. Then, if you have grievances which perturb your mind, your Rhymes would normally be satirical.

Having dealt with the practical case with which you can compose Rhymes, I would like to prescribe certain Rhymes which have caught my attention. As regards choice of themes for your Rhymes, there is no possible difficulty whatsoever that confronts you. There are a multitude of subjects all eagerly awaiting your attention. You can write Acrostics, which are mostly used for advertisements of sales and things of the like.

At present I am reminded of that gentleman who, utterly disgusted with the Post Office supplies wrote thus:-

"I can get eggs without a hen
And a rabbit from a hat
I can do 'this or that'
But d—d if I can write
With the Post Office pen."

If you need a sample of school-boy Rhymes here it is:-

"Wives of rich men all remind us
We can make our wives look fine;
And departing leave behind us
Bills at Cargills and at Simes."

Part of originality of this school-boy nonsense goes to H. W. Long-fellow.

Excuse me for my abrupt change of thought—here is a candid bit of observation of human affairs.

"Men work,
While women chatter
But with the birds
It's a different matter."

A soothing balm of comfort is supplied by a fellow-being who himself has tasted the bitterness of Domestic Tyranny or the Kitchen-Rule. He, being considerate towards unfortunate "hen peckeds" attempts a consolation through verse:

"When you have quarrelled
With your Missus
You ought to make up
With mutual Kisses."

We, however, are in doubt whether it's a safe policy to indulge in osculatory exercises, as a definite step to counteract the evils of 'Sauce-pan-Administration.'

The Agricultural Exhibition at Kurundankulama

By

Velupillai, M. A.

KURUNDANKULAMA is a village about five miles from the ancient metropolis of Anuradhapura. It is mostly covered with forests but its importance is that there is an agricultural colony. The government has cleared a part of the jungle and given the land to some poor men to farm. An experiment in Rotational farming is being carried out there.

The exhibition was held at the implement store of this small colony which consists of ten families. The Hon. Mr. D. S. Senanayake, the Minister of Agriculture and some of the State Councillors opened the Exhibition. Mr. Crawford, Acting Director of Agriculture and Mr. K. Thuraiingham, the District Agricultural Officer were in charge of the Exhibition. Among those present were the Government Agent, the Officers of the Agricultural Department, Mr. Rodrigo, Director of Agriculture, Mr. Howard, the Director of Public Works and a delegation of students of Jaffna College who work in the College farm, headed by Mr. E. C. Lockwood.

The Exhibition was declared open at 10-30 A. M., on Monday the 17th instant. It was on a small scale and everything there could be seen in detail in about a quarter of an hour. The different stages of dhal and its uses were shown to us. Even the husks were made into some sort of food for cattle. Then some women demonstrated the preparation of different kinds of food from the cereals; and the Honourable Minister tasted

all the kinds. The van which was doing Tea Propaganda work supplied the visitors with fine Ceylon tea. Then there was the Exhibition proper which was inside a finely decorated shed. Vegetables like cabbages, pumpkins and radish; canned fruits and fruit-squash and cereals were exhibited. The one thing that arrested the attention of the European visitors was the Jaffna grown cabbage. The bowl of this cabbage was round, solid, and almost as hard as stone.

Then the visitors inspected the living quarters of the colonists. They were mud wall huts, with big gardens of plantains, cotton and cereals, and a fowl run. The quarters were very neat and there was a pit latrine for each section with a mud wall shed over it and a cement covering on the surface. The colonists demonstrated the use of their iron ploughs and other implements. The government supplies them with implements and bulls. Each man is given one R. I. R. Cock and three R. I. R. hens.

Prizes were awarded to the best plots and one man carried away two first prizes. Nine out of the ten colonists were given prizes which consisted of cash in order to encourage them.

Then there was a cinema show which showed the methods of paddy cultivation and the preparation of dhal and other cereals. With this the Exhibition came to an end; and thus ended a very instructive tour for us.

HUMOUR

By

KHAMBILI TAMBY (Junior Inter)

WHOEVER shall turn in any modern encyclopedia, to the article on humming-birds — whether from a curiosity about those brightly coloured birds, or from the more common place motive of identifying a clue in a crossword — will find a curious surprise awaiting him at the end of it. He will see that the succeeding paragraph deals with a geographical formation known as 'humus'. What will excite his speculation is that no effort is made to say anything about 'Humour'. Thus, humour in our own sense of the word is a relative by modern phenomenon; and the idea of submitting it to an exhaustive analysis did not present itself to the patient genius of the compilers.

Assuredly this neglect is not due to any want of intrinsic importance. For humour is a fresh window of the soul. Through it we see the familiar world of our experience, only distorted.

Humour was very rarely treated of in English literature. What it is, still remains a mystery. Easy enough to distinguish it from its neighbours in the scale of values: with wit for example it has nothing to do. For wit is first and last a matter of expression. Latin, perhaps is, of all the languages, the best vehicle of wit, but worst of humour. You cannot also think of witty thoughts, even, without thinking in words. But humour can be wordless.

But then, what is this humour? Let us pin down the thing itself with some random definition. Let us say that the sphere of humour is predominantly Man and his activities, considered in circumstances so incongruous, so unexpectedly incongruous, as to detract them from their human dignity. Thus the prime source of humour amongst us is a madman or a drunkard. A foreigner is always

funny, for he wears his dress in an antique and grotesque manner.

But is humour in its origin indecent? The fact is that obscenity, as its name implies, is an illegitimate effect of humour. There is nothing incongruous in the existence of the sex and the other animal functions. The incongruity lies merely in the fact of mentioning them. It is not human dignity that is infringed in such cases, but a human convention of secrecy.

Now it is natural for us to turn to humour when compared with satire. What is really the great difference between humour and satire? Which is the parent and which the child? The chief difference is that satire borrows its weapons from the humourist. Also humour is for an age but satire lives for ages. Humour is of one particular civilization, satire of all countries.

Unlike humour, satire is not a child's toy, but a weapon, deadly in its efficacy, entrusted to us for exposing the shams and hypocrisies of the world. The tyrant may arm himself in triple mail, may surround himself with body guards, may sow his kingdom with a hedge of spies, so that free speech is muzzled and criticism crushed. Nay, worse, he may so debauch the consciences of his subjects with false history and with sophistic argument that they come to believe him the thing he gives himself out for, a creature half-divine, a heaven-sent deliverer. But he can never escape the satirist.

But humour can never scourge the persistent and ever-recurrent follies of human creatures as such. The pure humourist is like a messenger without a message. Humour itself, is like a burning glass that has lost its focus.

YOUR BEST FRIEND

'Es Es EN'

WHO is your best friend? On the first impulse some readers are sure to say within their hearts, or at least to themselves that their best is none other than their "Sweet-Heart"

No, it is neither your boy-friend nor your girl-friend. The former may leave you when he finds a better companion and the latter may desert you when poverty overtakes you. Think of someone else whose love for you is constant, someone who is much dearer, more faithful and more loving to you, someone whom you will always cherish in your memory and whom you are always proud of. This great person is no other than your own mother. To those of you who have lost your mothers, well my heart felt condolences, stick to your Sweet-hearts. Others beware! None loves you better than your mother.

Picture to yourself the love she lavished on you as you lay utterly helpless in your cradle, and the gentle words that flowed from her mouth while you were sung to sleep. Then years rolled by, you grew up to be a little man. She now struggles her utmost to give you a good education on perhaps a very small income. She would clean your clothes, cook your food during the day and prepare the table for you when you arrive from school. She would break rest and nurse you day and night when you are ill.

Your mother would see that you are not behind your other school mates in comfort etc. She would go without new saris and

ornaments to by a 'Selam veshty' or stitch a pair of flannel longs for you so that you may not be sad at not being able to wear the same clothes as your friends. She may travel by a bus instead of by car and provide you with a bicycle.

Let us consider the other side of the question. Scrutinize your 'friend' or 'Sweet-heart' whom you consider dearest, with an un-biassed mind. Is his or her love everlasting? Except in a few stray cases love is fickle if it does not proceed from your 'mater'. Your friend would not nurse you when you are sick nor would he or she sacrifice his or her own comfort for yours. When you are forced to choose between your friend and your mother, take my advice and choose the latter.

When you become a full-grown man you may look at the success you obtained in life. Remember it is to your mother that you are indebted for all the success that you have achieved and that you will achieve. Do one service* to your mother in return for the thousand and one turns she has done and will do. Do you give her the same love as she did? There is nobody that means anything had to his or her mother but negligence will dis-hearten her much. Never think that she is quite happy when she has her own room, regular meals and everything she needs. Remember, she craves for your love and company. Tender words, a walk with her and pleasant talks will make her much happier. In every crisis seek the advice of your mother.

Never displease her in her old age. Live up to her expectations and show yourself a good daughter or son.

If at times you come against life's harsh-knocks, your friends may throw stones of malice and your Sweet-heart may seek one better. When failure besets you and when you feel that no one does not know or care for you any more, remember that you have one friend who will always give you sympathy and love and that is your mother.

Begin to respect and love your mother before it's too late.

Jaffna College beat Hartley

Record - Partnership for The First Wicket

by Sports Editor

JAFFNA COLLEGE winning the toss decided to field. On Friday evening with five minutes for close of play Hartley College was all out for 54 runs. Gunaratnam and Thava-Rajah bowled well, capturing 3 wickets for 3 runs, and 6 wickets for 16 runs respectively.

On Saturday morning in heavy dew Hartley College went in to field. Kuruvilla and ThavaRajah opened the innings. Scoring all round the wicket and playing a chanceless innings, Kuruvilla scored 86 runs and Thava-Rajah missed his century by 6 runs. The first wicket fell at 155 and by noon Jaffna College had scored 243 runs for the loss of 5 wickets.

After lunch Hartley went in to bat and they were skittled out for 47 runs. Thus Jaffna College defeated Hartley by an innings and 142 runs.

—Well done Jaffna College.

For all Cricketers

From Herbert Sutcliffe

Cricket's battles don't always go,
To the stronger or better man
But soon or late the man who wins
Is the fellow who thinks he can.

Believe It or Not

A Nation's Suicide!

WHEN King Wianghe, the Shan, died in 1396, his entire nation committed suicide. He was the last of a dynasty greatly beloved for its wise and beneficent rule, and in sorrow the whole pesting nation of 375,000 refused to survive him.

* * *

A chicken embryo always develops with its head in the large end of the egg.

* * *

Special photographs reveal that cracks travel through breaking glass at nearly a mile a second.

* * *

If the 200 inch Palomar telescope were focussed on a fly a mile away, its eyes would be distinguishable.

* * *

The world has 24,000 kinds of birds, 13,000 kinds of living mammals, 7,000 kinds of reptiles and amphibians.

* * *

Cows drink as often as 25 times a day.

WIT AND HUMOUR

ESESSEN

Magistrate:- "What! Are you here again? Aren't you ashamed to be here?"

Prisoner:- "Not at all. What's good enough for you is also good enough for me."

Rajah:- Railway travel in Ceyon is much cheaper than it used to be.

Rane:- But there are still no signs of reduced rates for pulling the emergency chain.

Professor:- I have just retired after teaching the same class for thirty years.

A Friend:- Your pupils must have been very backward.

Doctor:- "Why, young man, I'll soon have you on your feet again."

Patient:- "You're right doctor, I'll have to sell my automobile to pay your bill."

Visitor:- "That man's face indicates strong convictions"

Warder:- "Yes, he got twenty years this time."

"Which is more usefull to the earth - the sun or the moon?"

"The moon of course. The sun comes out only in the day time, but the moon comes out at night when we need it."

"What do they play the 'game of politics' with?"

"A 'pack of lies'."

Thought for the Fortnight

"Be tolerant, realise yourself as a comic figure, expect no great things either of yourself or others, physical love does not last but spiritual love may, accept the inevitable egotism of all humans save the Saints, take joy in little things, do not grieve over much for sins of the body, but fight like the devil against the meanness of the spirit."

Hugh Walpole.

இளஞாயிறு

யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி மாணவர் வெளியீடு

புக். 8

விக்கிரமஸ்ரீ மாசியீர் கடுவ வெள்ளிக்கிழமை

இல.. 2

எமது கல்லூரியிற் தமிழ் அபிவிருத்திக் கழகம்

சென்ற சில வருடங்களாகத் தமிழ் மக்களிடையே தமிழ்க்கலை வளர்ச்சிபற்றியும் தமிழறிவு விருத்தி பற்றியும் ஒரு பலத்த பரபரப்பு பரவி வருகின்றது. அன்னிய மாதின் அழகைக் கண்டு தங்கள் தாயைத் தாழ்மையாய் கினைத்த தனயர்மாட்டோர் தனி மாற்றம் காண்கிறோம். அரிய தமிழுக்கு அச்சிலும் பேச்சிலும் அதிக இடக் கொடுக்க அவாவி நிற்கின்றனர். கலைச்சாலைகளிலும் புறச் சாலைகளிலும் புதுப்புது வெளியீடுகளையும் புதுப்புதுக் கழகங்களையும் தனித்தனி ஏற்படுத்தித் தமிழை வளர்ப்பது தாம் தாமென்று தலைப்பட்டு நிற்கின்றனர். இவர்கள் யாவரும் தாங் கொண்ட நோக்கந் தவறாதவரையில் நாம் கண்டு மகிழ்ந்து நலம்பல பெறுவோம்.

எமது கல்லூரியிலும் அற்றை நாள் போலலாது இற்றை நாளிலே தேனினுமிரிய தமிழ்மொழியானது தனிமீடும் பெற்றுத் தழைத்து வளர்வது கண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. ஒரு வருடத்திலே ஒரு சொற்பொழிவு தாளும் தமிழில் நிகழ்த்தப்படாத அக்காலம் போய்ச் சென்ற வருடத்திலே பிரியாவிடையும் நிறந்த தின

மும் அரிய சொற்பொழிவும் இன்னும் பலவும் இனிய தமிழில் இனிது நடந்தவற்றைத் தாம் கண்டு களித்ததாகத் தக்கவர் சொல்ல யாம் கேட்டு மகிழ்கின்றோம். மாணவர் வெளியீடு ஆங்கிலத்தில் மாத்திரமென்ற அக்காலம் மலையேறி 'இளஞாயிறு' என்ற எம் இளஞ் செல்வன் தோன்றிப் பலரது மதிப்பையும் பன்னூடன் பெற்று இலங்கையிற் சிறந்த தேசியத் தமிழ் வெளியீடாம் 'சுழுகேசரி'யிலும் பாட்டைசாரியால் "அதன் உள்ளடக்கமும் கட்டுரை கவிதைகளும் என்னவோ பெரிய கைதேர்ந்த பத்திரிகாசிரியர்களால் நடத்தப்படுவது போன்றிருப்பது யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி மாணவரின் திறமையைக் காட்டுகின்றது" என்று பாராட்டப்பட்டுப் பயனுற வளர்வது பார்த்து மகிழ்கின்றோம்.

வகுப்பிற் கற்பிக்கப்படாத சிறந்த தமிழ் இலக்கிய நூல்களை — அந் நூல்களின் பொருள்நயம் சொல்நயங்களைக் கற்றறிந்தார்மூலம் கற்கும் நோக்குடன் ஒரு கனத்த கழகமும் இவ்வருட ஆரம்பத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆரம்பத்தில் ஆடம் பரமாகத் தொடங்கி அதி சீக்கிரத்

தில் இருந்த இடமும் தெரியாமல் மறைந்துபோகும் எச்சக்கமும் ஸ்தாமிக்கப்படுவதை நாம் ஒருபோதும் ஆதரிக்கவியலாது என்று நாம் சென்ற பிரசாரத்துக்கு எழுதியதை இச் சந்தர்ப்பத்திலு மொருமுறை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறோம். ஆனால் நெடிய காலம் நடத்தப்பட்டு அரிய பலனைத் தருமென்று சரிவர யோசித்த பின்னரே நிறுவப்பட்டதும் அருந்தமிழில் அளவுகடந்த ஆர்வத்தினதும் அபிமானத்தினதும் பெறுபேறுகப் பெறப்பட்டதுமாகிய ஏமத 'தமிழ்பிளிருத்திக் கழக'த்துக்கு இருந்த இடமும் தெரியாமல் மறைந்து போகும் பாக்கியம் ஒருபோதும் கிடைக்கமாட்டா தென்பது எம் தீடமான உம்பிக்கை. இக்கழகத்துக்குக் காரணராயிருந்து ஊக்கக்கொண்டு ஒத்துழைக்க முன்வந்தோர் யார் யாரோ அவர் எல்லோரினதும் ஆர்வ

மிகுதியையும் அபிமானத்தையும் அரிய சேவையையும் மிகமிக மெச்சுகிறோம்.

புதிதாகத் தொடங்கும் எக்கருமத்துக்கும் ஏராளமான இடையூறுகள் ஏற்படுவதை நாம் எங்குவ் காண்கிறோம். கருத்து வேறுபாடுகளைக் கதையளவில் முடிக்காமற் கைவரிசையுள் காட்டச் சிலர் கங்கணங் கட்டுவது கண்டு நாம் கவல்கின்றோம். தன் வாழ்வுபற்றித் தான் பெற்ற மக்கள் தங்களுக்கிடையில் தருக்கமுற்று வருத்தமடைவதைத் தமிழ்த் தாயானவன் தாங்கமாட்டானரே. எனவே அருமைத் தாயார் ஆறுதலடைய அவள் புதல்வர்க்கிடையில் பிணக்கம் நீங்க இணக்கம் ஒக்க எம் 'தமிழ்பிளிருத்திக் கழக'மும் தலைசிறந்து விளங்கித் தனிப்பெரும் பலன்களைத் தருவதாக.

குடி கேடு

By Sinkai Ariyan

குடிக்கனிலும், தின்னைகனிலும், ஒழுக்கைகனிலும், தோட்டகனிலும், வீடுகனிலும், வளவுகனிலும், வாய்க்கால்கனிலும் எந்தெந்த முலை முடுக்குகளிலும் திருவிழாக்காலங்களில் பலகாரக் கடைகள் மலிர்த்தது போல, "கன்! கன்!! கன்!!!" என்ற சத்தம் — அத்துடன் "புதுக் கன், உடன் இறங்கிய கன், மருந்து மருந்து! உடம்புக்கு மிக கேர்த்தி, ஆகா! என்ன அருமைபான பதார்த்தம்" என்று சர்க்கரைக் கட்டிபோல் அருமை பாராட்டி, வீடுவீடாய் இரவிலும் பகலிலும், போத்தல்கனிலும் பாத்திரக்கனிலும், குடித்தவர்களும் குடியாதவர்களும் உண்டு கனிந்து, தங்களை மந்திரம் கில்லது, மற்றவர்களையும் "வாருங்கள் வாருங்கள், குடியுங்கள் குடித்துப் பாருங்கள். மடமைத்தனமாக ஏமாந்து

போகாதீர்கள்" என்று குடிக்க மனமில்லாத அப் பிராணிகளையும் ஏமாற்றி அழைக்கிறார்கள். மரியாதைக் குடன்பட்டவர்கள் இவர்கள் மத்தியில் குடியிருக்கவும் முடியவில்லை. வெறியும், ஏசகம் பேச்சும், பாட்டும் கூத்தும, சண்டையும் சச்சரவும் குடி கொண்டுவிட்டன. பஞ்சமாயாதகம் பரவி விட்டது. அறிஞரே! அன்பரே! கத்தாய் யாழ்ப்பாணம் படுக் துன்பத்தை நோக்குங்கள். தயாப்படும் கடலினின்றும் கரை போற்றுகங்கள். கள்ளைக் கடிந்து தள்ளுங்கள்.

மேலும், மதுபானப் பிரியர், பணத்தை அழித்து, குடிகாரர் ஆகி, கல்லியிருந்தும், மூடராகவும், பணமிருந்தும் தரிந்தாராகவும் எவ்வெயத்திலும் முன்வரமாட்டார்கள் என்பது உலகறிந்த உண்மையன்றோ?

பெண்மணிகளின் முன்னேற்றம்

By Miss Nesaratnam Devasagayam, Junior Inter Arts

ஆண், பெண் என்னும் இருபகுதி களால் ஆக்கப்பட்ட உலகம், இவை ஒன்றி இயக்கினாலன்றி, நன்முறையில் நடைபெறுதல் பெண் தாய் என்னும் நிலையில் இருப்பதால் பெண் கலன் பெரிதும் காப்பாற்றப்படவேண்டும். ஒருநாட்டு கலன் ஆங்காட்டுப் பெண்மக்கள் நிலையைப் பொறுத்தே சிற்பது. பெண் பெருமை பெற்றால், எடும் பெருமை பெறும். பெண்களைப் பெருமைப்படுத்துவது காலத்திற்குள் கமது காடு சீர்பெறும். "பெண் கலவி எதற்கு? பெண்டியாதுசெய்ய மாட்டுவர்? அவர் கம்மைகிட்ச்சுத்தி குறைந்தவால்வரோ?" என இக்காலத்தும் பலர் ஐயுறுகின்றனர். அத்தகைய போர் மாதர் உலக முன்னேற்றத்தையும் அதனால் ஏற்படும் கலன்களையும் நன்கறி யாதவரெனக் கூறுதல் பொருத்தம்.

உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு நாட்டிலும் இக்காலப் பெண்மணிகள் கலவி கேள்விகளில் முன்னேற்றம் அடைந்து வருகின்றார்கள். இக்கியப் பெண்மணிகள், நாடாரசம் விஞ்சியவராய் முக்காட்டை யொழித்துக் கலவி கற்கின்றனர். உலகப் பிரசித்திபெற்ற பெண்மணிகளில் சரோஜினி தேனியாரும் ஒருவராவர். இவரார்ப்புள்ள இக்கியப் பெண் ணுலகம் பெருமை அடைகின்றது. சகிதா சத்திவாய்ந்த இவ்வம்மையார் உலகமுழுவதும் கற்றிவந்தனர். இவருடைய ஆற்ற லையும் அருஞ் செயல்களையும் கவனிக்குமிடத்து, விவேகத்திலும் திறமையிலும் ஆடவர்க்குப் பெண்டிர் தாழ்ந்தவர் அல்லர் என்னுள் கொள்கை புலப்படும்.

ஐப்பான் நாட்டில் சமார் பதினாந்து ஆண்டுகளாகப் பெண்கள் முன்னேற்றம் பெற்று வருகின்றனர். அவர்கள் கலந்து கொள்ளக் கூட்டமே ஐப்பானில் இல்லை எனக் கூறலாம். அவர்கள் மேற்கொள்ளாத் தொழிலும் இல்லை. அவர்கள் மருத்துவத் தொழிலிற் சிறந்தவர்கள். கைத்தொழிலில்

இணைபற்றவர்கள். இதுகாலை, ஐப்பானில் தாறுக்குத் தொண்ணூற்றொன்பது பெண்கள் கலவி கற்றவர்கள் என்றால் அவர்கள் உயர்நிலையையும், சமத்திர வாழ்வையும் என்னென்று புகல்வது! ஐப்பானில் தலைககரான டோக்கியோவில் மாத்திரம் பெண்களுக்கெனத் தனித்த முறையில் இருபதுக்கு மேற்பட்ட பத்திரிகைகள் வெளி வருகின்றன எனின், அவர்கள் முன்னேற்றம் வேகம் கூறுக்கரமன்று.

சினகேசத்தில் பெண்டிர் உயர்ந்த நிலையிலேயே இருக்கின்றனர். சுற்றறிந்த பெண்கள் பெரலிபாடை, துப்பரியும் உத்தியோகம் முதலியவற்றிலும் வேலைபார்க்கின்றனர். காட்டுப்பற்று அவர்களிடம் மிக்கிருக்கக் காணலாம்.

இக்கிலாந்தில் பெண்கள் இயக்கம் வேருன்றி வளர்ந்து வருகின்றது. அவர்களிற் சிலர் பாராளுமன்றத்தில் (Parliament) அங்கத்தினராக இருக்கின்றனர். ஆங்கிலப் பெண்கள் சுதந்திர வாழ்வே ககவாழ்வு என்ற உயர்ந்த கொள்கை உடையவர்கள்.

இங்கனம் ஒவ்வொருநாட்டிலும் பெண்டிர் கலவியிலும் நாகரிகத்திலும் முன்னேறி வருகின்றனர். கமதுநாட்டில் பெண்டிர் சிலர் ஒரு சிறிது கண்கிழித்துக் கலவி கற்று வருகின்றனர். எனினும் பெண்கள் மிக் குள்ள கமது காடு பிறநாடுகளைப்போன்று பெண்களைச் சிறப்பாக மேனிலைக்குக் கொண்டுமரையில்லை என்பது உண்மையே. வீரமணியும், சிறந்த அறிவும் ஆடவரால் ஒளித்தற்குக் காரணமாயுள்ளவர் யாவர்? அவ்வாடவரைப் பயந்த நாயமாசே அல்லரோ? ஆகனின், கம் காட்டுப் பெண்மணிகளைக் கலவித்துறையில் ஆடவர் ஊக்குவாராயின் கமது நாடகாடு எனிடில் பிறநாடுகளைப்போன்று, உயர்நிலையில் மிளிரும் என்பதில் ஐயம் என்னை!

உலகத்து உயிர்கள் உயிர்வாழ்வதற்கு இன்றியமையாதது உணவு. உணவு இல்லவல்லவின்மீதும் குன்றின் பல உயிர்களும் படு பாடு படும். எல்லா உயிர்களினதும் வாழ்வுக்கும் உழவு முக்கியமானது. உழவுத் தொழில் உயிர்கள் பசியின்றி வாழ்வதற்கு மிகவும் இன்றியமையாததென்பது புலனாகின்றது. உழுதொழிலை உழவர் செய்யாமல் விடுவாராயின், மாந்தர் யாவரும் பசிபுடையிருந்து வருத்தி உயிர்கிடக்கேரிடும். சில வேளைகளில் உழவர்களும் மிக ஏழைகளாகி யாவரிடமாவது சென்று இரக்க வேண்டுவதாய் முடியும்.

மலிக் உள்வயம் செய்யும் ஒவ்வொரு தொழிலும், முடிவில் யோசியின், 'பசி தீர உண்பதும் உறங்குவதுமாக முடியும்.' பசியெடுத்தவுடன் இரை தேடிப் புசிப்பதும் பசி தீர்க்கவுடன் தம் எதிர்கால வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் கருவிகளை இப்போதே பெறுவதும் மாந்தர் கடமைமாகியிருக்கின்றது. மாந்தர்கள் பல தொழில்கள் செய்து சம்பாதித்த பொருள்களைக் கொண்டு தானியங்கள் வாங்கி உணவாக உபயோகிப்பார்கள். எவ்வெத் தொழிலைப் புரிபவரும், தம் தொழிலில் வரும் பயனாகப் பசியைத் தீர்க்கக்கொள்ளுதல் இயலாது. அவர்கள் தங்கள் பசிப்பிணியைப் போக்கி உயிர்வாழ்வதற்கு உழவர்களின் உதவியை காடுகின்றனர். ஆகையால் உழவு எல்லாத் தொழிலிலும் நல்ல சிறந்த விளங்குகிறது.

கம் பண்டக்காலத் தமிழ்ப்புலவர்களும் மற்றோரும் உழவுத் தொழிலைச் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றனர். கம் செய்யப் புலவர் திருவள்ளுவரும் "உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்" என அகி சிறப்பாய்த் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். தம் திருக்குறளில்லையும் இதற்கென ஓர் அதிகாரம் அமைத்துள்ளார். திருவள்ளுவர் மட்டுமன்றி இன்னும் பல்வேறு தமிழ் காட்டு கவி வள்ளல்களும் ஏரைச் சிறப்பாய் வரைந்துள்ளனர். கவிச்சுந்தரவர்த்தியாகிய கம்பர், ஏசுமூபுது என்னும் அரிய தால் இயற்றியிருக்கிறார்.

அவர் உழவைப் பலபடியாகப் பகுதிசெய்து ஒவ்வொரு பகுதிக்கும், தனித்தனிச் செய்யுள் பாடியிருக்கின்றார். ஒரு செய்யுளில் "வேந்தர் கடத்தானு செக்கோலை கடத்துவது கோல், ஏடிக்கும் சிறுகோல்" என்றும் கூறுவர்.

மேற்கூறிய செய்யுள்களினும் காண்பவர்களினும் இருந்து கம் தமிழ்காடு பண்டக்காலத்தில் முக்கியமாய் உழுதுண்டு வாழும் கடாய் இருந்ததென்பது தெற்றெனப் புலனாகின்றது. பாரத நாடு முழுதும் ஒருகாலத்தில் உழவுத் தொழிலில் மிகாற்றப்பட்டுச் செழிந்தது என்பது இனிது விளங்கும். இவ்வாய் உழவு விளங்கினதாலேதான் கவதானியம் முதலியவை உண்டாகி பாரத நாடு செழித்து வளமுடன் கிழந்தது.

தற்காலத்தில் பாரத காட்டின் நிலையிக்க தேவலமாயிருக்கிறது. எல்லாந்திறைகளினும் சிறந்ததும் தானியங்கள் சிறந்ததுமான நாடு பாழுந்து அன்னியரின் ஆதிக்கத்தில் தன்புற்று அல்லுகின்றது. தற்போது உழவுத் தொழிலைத் தாழ்த்திவிட்டு ஆந்திரதொழிலைச் செய்யவரையும் தாழ்வாக மதிக்கின்றனர். இங்கியாகில் மட்டுமல்ல, அத்தற்கிப்பால் உள்ள இலங்கைத் தீவிலும் உழவு அவமானம் அடைகின்றது. வேலைநில்லாத இண்டாட்டம் காளுக்குள்ள அகிகரிப்பதைக் கண்டும், மாந்தர்கள் உழவுத் தொழிலில் ஒரு உற்சாகமும் எடுப்பவர்போற் கேட்கின்றனிலை.

ஒருகாலத்தில் தெழிப்பு குன்றி தரித்திர மண்டலத்தின்கள் நற்போது ஏன் மேலும் மேலும் உயர்ந்து வருகின்றன? ருஷியா, ஜேர்மனி முதலிய தேசங்களெல்லாம் தற்போது காணும் பலனுடைய தேசங்களாகவும் செழிப்பும் இன்பமும் சிறந்த நாடுகளாகவும் வந்ததன் காரணம் என்ன? தம் தேசத்தில் உள்ள முல்லை நிலங்களைத் திருத்தி நல்லிலங்களாக்கி, உழவுத் தொழில் செய்வதே தம் ஊதியம் என்னும் புதுவிண்ணாச்சி மாந்தர்களிடையே படைத்ததின் பயனுள்ளதே?

கவிஞரும் கவிச்சித்திரமும்

By A. Ratnam, Jr. Inter Sc.

காட்சிகளைக் கண்டு களிப்பதிலே எமக்குக் காநலதிகம். எமது காதற்பெருக்கை யறிந்த அன்னையும் மிகுந்த அழகோடு அல்லும் பகலும் நடனம் புரிகின்றான். மீன் பொதிந்த நீல வானம்; வெண்மதியம்; எதிகதிரோன்; நீலக் கடல்; சீரோடைகள்; பசும் புறநரை; பாகிலைப் பந்தர்கள்; பூஞ்சேலைகள்; சோலைகளிலே வைகும் விலக்குகள், பட்சிகள், சுரும்பினம்; வானவாயி வரைகள்; பச்சிளக குழலிகள்; ககையோடு காணும் நகையர்; ஆடவர்; இவைவெல்லாம் அன்னையின் அணிகள். இத்தனைப் பேரணிகளோடும் பொசிவற்று விளங்கும் அன்னையின் அழகையும், வாழ்க்கை விரகோதம்மையையும் ஐம்புலன்களினாலும் நுகர்ந்து ஆனந்தமடைகின்றவர்களுட்பலர், “ஆ! என்ன அழகு! என்ன ஆனந்தம்! எமக்கு இதுவே திருப்தி” பென்று வியப்படைந்தவராய்ச் செயலற்றிருப்பர். இவர்கள் சாதாரண மனிதர். ஒரு சிலர் வர்ணச் சித்திரகாரர். இவர்கள் தாம் கேரிலே கண்டகாட்சிகளை பாரிலுள்ளோர் கண்டின்புற, வர்ணச்சித்திரங்கள் வரைந்து வழங்கும் வல்லுனர். இவர்களுக்கு மேலாக திருக்கின்றவன் கவிஞன். அன்னையின் விரிந்த வடிவிலே மிகுந்த வளம்பொடு விளக்கும் பளிங்குப்பாறை அவனதுள்ளம். ஐம்புலன்களினாலும் அழகைப் பருகுகின்றான் கவிஞன். உடனே அகக்கிலே யோருவகை; முகத்திலேயோர் கை; ஆடம்; பின்பு பாட்டு. இங்ஙனம் கவிஞனுள்ளத்துகிக்கும் ஒவ்வொரு கவியும் இலக்கியப் பூஞ்சேலைவிலே மீளிரும் கறுமலர்; இன்சொற்கொண்டடிமுத்த சொல்லோகியம்.

தாம்வேறு கவிஞன் வேறு. நாம் ஒரு பொருளைப் பார்க்கும்பொழுது எமது புறக் கண்களிலே பார்க்கின்றோம். ஆனால் கவிஞனோ அகக்கண்ணாகிய முன்றல்கண் கொண்டும் அப்பொருளை நோக்குகின்றான். அப்படி நோக்கும்பொழுது கற்பனைகளும், கதைகளும், புதிய காட்சிகளும் தோற்றுகின்றன. ஆதித்தோதயம்; சந்திரோதயம்; கற்பனையற்ற துணர்ச்சவு மொண்ணுமோ.

இத்போன்ற காட்சிகளை நாம் பன்முறை கண்டு களிக்கொண்டோ மல்லவா? ஆனால் மாலையே வரல்கையை வர்ணக்கும் புறமேத்தியாரைக் கேளுங்கள்.

மல்லிகையே வெண்சங்கா வண்டி வான்கருப்ப வில்லிதனைதொரிந்தமெய்காப்ப—முல்லையெனும் மென் மாலே தோணசைய மெல்ல நடந்ததே புன் மலை யந்திப் பொழுது.

பண்டைத் தமிழாசர் பவளி செல்வது போன்று மாலையேவரல்கையே, கரும்பினம் மல்லிகையைப் பற்றிச் சங்ககாதஞ்செய்ய, மெய்காப்பாளனாகிய மன்மதன் மலர்க்கணையோடும் புடைசூழ, நென்றளிந்தவழும் முல்லையெனும் மென்மாலையாந்த தோளிலே அகைய மெல்ல நடந்தது என்று கூறும் கவியின் கற்பனைதானென்னே!

கவிச்சித்திரங்கள் உணர்ச்சி மிகுந்தவை. ஓர் சாதாரண சித்திரத்திலே மலர்க்கை மலரிருக்குமாயின் அது மலர்க்கைகவே யிருக்கும். ஆனால் கவிச்சித்திரத்திலே கூறப்படும் மலர்கள் காணத்திறந்தேற்ப வாடியும் விரிந்துமிருக்கும். ஓர் வயலின் செழிப்பைச் செப்பும் பழந்தமிழ்ப்புலவர் ஏனைய புலவர்களைப் போன்று சொற்கள் சேர்ப்பதில் காலம் கழிக்காது “செக்கெலம் கரும்பிடுகு இகலும்” என்று உணர்ச்சி நிறம்ப உரைக்கின்றான். வர்ணச் சித்திரத்திலிருக்கும் கெல்லும் கரும்பும் போலச் செயலற்றவையாகவிராத வளர்ச்சியிலும் குளிர்ச்சியிலும் பயன்படுவதிலும் போட்டியிடுவதாகக் கூறும் கவிசாதுரியம் பன்முறை படித்த இன்புறம் பாலது.

சொல்லோகியக் கலையின் சிறப்புணர்ந்த நாம் அக்கலையிற் கைதேர்ந்தவராக விளங்கும் கம்பரின் சிறிய கவிச்சித்திரத்தைக் கண்டின்புறது விடுவது அக்கலைக்கே யோரிழுக்காகும். இராமனும் இளையோனும் பிராட்டியோடு வனத்திற்குச் செல்வதைக் குறிக்கும் கவி,

சீரை சுற்றித் திருமகன் பின்செவ
முரி வீற்றை இனையென் முன்செவ
காரை யொத்தவன் போம்படி கண்டவன்
கொண்டவன் போம்படி கண்டவன்

என் அழகுபடச் சித்திரிக்கின்றார். செல்வங்களையெல்லாம் அனுபவிக்கும் சீதாபிராட்டியார் மரவுரி தனித்தவராய் பின்னே செல்ல, -வில்லின் செல்லானொடுப இளையோன் வழிகாட்டியாக முன்னே செல்ல, மேகத்தை யொத்த செவ்வணிராமன் இடையே செல்லும் கட்டி யாருள்ளதையும் உருக்கும் பெற்றியது. இக்கவிச் சித்திரத்தின் முன்புன்றடிக்கண்பம் பார்க்கும் சூத்தன், கக்கிரன் முதலிய புலவர்கள், "இத்தக்காவா கம்பனைக் கவிபாசன் என்று சொல்வது"

என் முழக்கஞ்செய்வார்தன்ல்லவா? ஆகவே கம்பன் காண்காவதடியிலே தனது புகழைச் சொல்லாமற் சொல்லுகின்றான். வணத்திற்குச் செல்லோரின் கோரக் காட்சியைக் காணும் புலவனிற்கு துக்கம் மேலிடுகின்றது. உடனே துன்பம் என்ற சொல்லையே சொல்லாது கோபங்கொண்டவர்போன்று "உற்றது" என்று உரைத்துத் தனது துக்கத்தைப் ஊரார் துக்கத்தைப் பற்றிக் கோபுரைக்கும் கவிச்சுவை உள்ளுருத்தோடும் உலகை பயப்பதாரும்.

‘எண்ணியபடி எதுவும் நடக்காது’

By ஷீஜேயன்

இலுள் சித்தத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்தோம், அன்றி ஆக்கே அமைந்திருக்கும் அரிய கருத்தைத் தெரிந்தோமல்ல. இப்பாட்டை நாம் தருவித் துருசிப் பார்க்கின் என்கள் மனம் பெருசிப் பெருகிச் செல்லும்.

தாந்தாம் கிரும்பியாடி வரும் தந்தாவம் பெற்றில். அப்படிப் பெற்றிருப்பின் உலகமெனும் மாயை 'இல்லை.' கடவுளும் இல்லையே. அரசாக்காரியிருந்து உலகை ஆட்டி வைப்போம் என்கிறவர்கள் எத்தனைபேர்? தலைவர்களாயிருந்து தலைநிறைய் நடக்கிறவர் எத்தனைபேர்? இப்படி எத்தனை எத்தனை பேர் எத்தனை எத்தனை செயல்களைச் செய்வரோ? ஆனால் எண்ணியபடி என்கிற நடக்காமா? இல்லை. இதுவே மாயையின் கிசுத்திரம்.

"சென்ற வருஷம் யான்தான் எல்லோரிடும் கன்றாய் விளக்கினேன். எனக்கே தலைமைப் பட்டம் ருடுவார்கள்" என்றெல்லாம் அஞ்ஞானத்தி விருளால் பூட்டுண்டு தலைகீழ் தெரியாது நடக்கிறார் சூழலாகாதன் பெயர்வழி. என்னென்ன அரசாத்தரானோ, தலைமைப் பட்டம் நீயமிக்கும் அங்கத்தவர்களின் குயிரு எண்ணங்கள் மாற்றப்படுகின்றன. ஆகவே, 'காத்திருந்தவர் பெண்டாட்டியை தேற்றுவ வந்தவர் கொள்ளை கொண்டார்' எனும் சொந்தோடர்களுக்கேற்ப, கேடுறொடர் தலைமைப்

பட்டம் ஏற்றுக்கொண்டார். "காடகமே உலகம்."

உலக வாழ்விற்கு இன்பமளிப்பது சினேகமொன்றுதான் என்று, அவ்வாறும், ர்க்கே தனதோரூரைக் கொடுக்கத் துனிவுடன இருந்த தர்மன் ஒருவனுக்கும் மேற்கிடையே.

நாக்கள் யாவரும் மாண்ட பிறன்கள். இன்றைக்கே நாளைக்கே மும்முயர் நமனுக்குப் போகப்போகிறது. அந்நகிண்டயில் நாம் எண்ணுவன எத்தனை? ஆக யத்திற் பறந்துவைப் பறவைகளைப் பாரும் கள். நாளைக்கு ஏது நேருமோ என்னும் எண்ணம் அவைகட்டுண்டா? யாதாகிவிடக் கவியுளதா? தினத்தோடும் செய்வன செய்வனே செய்து செய்கலையாகத் திரிகின்றன. முற்பல கோயால் பற்றவை உரு வெடுத்த இப் பறவைகள் அப்படித் திரியின் நாம் என் அப்படி நடக்க வியலாது. நமதெண்ணங்கள் எப்போதும் கைகடுவ தில்லை. எதுவும் அவன் செயல்தான். மனப்பால் குடிப்பதென்காம் வீண். அவனன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது. அவனே நம்மெண்ணங்களை நிறைவேற்றுகிறவன். நம் மனத்தால் அவன் மனதைக் கட்டினாரும் எம்மெண்ணங்களும் அவனெண்ணங்களும் ஒரு கோக்கண்டபும். அவனைக் கொள்ளை கொள்ளின் சத்தியம் வேண்டும். சத்தியத்தார்ப்புள் சித்தியத்தைத் தேடலாம்.

காதல்! காதல்!! காதல்!!!

காதலின்றேல்

சாதல்! சாதல்!! சாதல்!!!

By N. S. Ratnasingham

பொன்னி இரவு. திங்கள் நன் நண்கதிர் பாய்சி நின்றனன். எங்கும் ஒரே வெளிச்சம். மதியைக் கண்டு குதித்தானந் திக்கிறது நீலக் கடல். நீலக்கடல் எனக்கு நிகராகுமா என வானம் போட்டிபோடுகின்றது. நிராயில் அடுக்கியுள்ள தாரகையெல்லாம் மணலையும் டலைமும் பார்த்துக் கண் சிமிட்டுகின்றன.

இக்கடற் கரையோரத்தில் கமழும் தென்மல விகுகின்றது. பால்போல் வெளுத்திருக்கும் மணலில் ஓர் சிழல் விழுந்திருக்கிறது.

ஐகராசன் ஒரு சிறு கூழாங் கல்லின் மேல் அமர்ந்திருக்கிறான். இந் நிழலிற்கு அவனே பாத்திரவாரி. ஆனால் அவனின் யௌவன மனதில் விழுந்திருக்கும் நிழலையாரிவாரி?

‘மனம் கொண்ட மயிலை மறக்கவா? அன்றி இறக்கவா? என்றும், காத்திருந்தவன் பணிகையை வேறொருத்தன் கொண்டிபோகவா? கேவலம்! அகீதி! ஏ, சகவா’ என்றும் இன்னும் பலவாரியும் அவன் சாய அவன் உத்தரவின்றியே அலறினிட்டது.

பாவம்! ஐகராசன் மனக்கோட்டையெல்லாம் ஆகாயக் கோட்டையாய்விட்டது. ஆகாயக் கோட்டை தகர்ந்து இடிந்து இவனின் நிலையை நகர்க்கக் கங்களைக் கட்டிக் கொண்டு இருப்பதுபோன்று தோன்றிற்று.

பாடசாலையிற் கற்ற காட்டுதொட்டு இழைமவரைக்கும் தனது என்று நினைத்திருந்த வளிறையை, அன்றுதொட்டு இன்று வளர அன்புடன் பேசிய அணங்களை, எல்லே அற்ற காதலுடன் தன்னை நேசித்த தவய்

பேறை மறப்பதெங்கனம்? என்று அவன் மனம்பதறியது; உடல் உதறியது. கண்ணீர் தாரை தாரையாய்ப் பெருகி உடல் வியர்வையுடன் சேர்ந்து இரண்டும் கலங்கின.

சந்தானம், ஐகராசனை அன்றி வேறொருவரையும் காதுவிட்பதில்லை என்று வாங்குப் பண்ணியிருந்தான். அவன் ஒரு கற்பாஸ்திரி. ஆனால் என் செய்வான்? அவன் பெற்றார் உற்றுர் எல்லோரும் அளவுர் நனவந்தின் ஏக புத்திரன் கமலகாதனையே இவனின் வயமையைப் போக்கக்கூடியவன் என்று உத்தேசித்து, அவனையே சந்தானத்திற்கு வரனாகத் தெரிந்தெடுத்தனர். சந்தானம் தன் மனநிலையை தன் பெற்றோர்க்கு எடுத்துரைத்தான். அங்கோ கேட்பாரில்லை.

அடுத்தகாள் சாயந்திரம் கண்முகூர்த்தத்தில் திருமணம் நடந்தேறவேண்டும். ஆம்! நிரமாய்சிட்டது. மணமகன் பட்டிட்டுப் போட்டிட்டு எல்லாம் ஆயத்தம்.

ஆனால் மணமகனோ, வாடிய வதனமும் ஆடிய சாயலும், அவிழ்ந்த கூந்தலும் கவிழ்ந்த முகமுமாய் மிசாசுபோல் தென்பட்டான்.

குணத்திலும் பணமே பெரிது, பணமே உயிர். மணமகனின் மன ஆறுதலிலும் தமக்கு வரும் பண ஆறுதலே பெரிதெனக் கொண்ட பேதமைப் பெற்றோரும் மற்றோரும் தாமே வேண்டிய ஆயத்தங்களை மணமகருக்குச் செய்தவைத்தனர்.

இது சிந்த. நற்குணமே உருவெடுத்த ஐகராசன் என் செய்தான் என்று ஆராயலாம். இயற்கை வணப்பின் மத்தியில் இருந்தாலும், அவ்வணப்பை அனுபவித்தானல்லன். உயிரை ஒருபொருட்டென்று கரு

தின்ன, கவலையே அவனைத் தன் கவலையிற் போட்டு வெதுப்பிவது. காநல்! காநல்! காநல்! காநல்! இன்றேல் சாதல்! சாதல்! சாதல்! சாதல்! உன்று எண்ணினன், ஒரே பாய்ச்சல், ஆவேசச் சடலின் அலைகள்தான் அய் அபாய்ச்சிய உடலின் படுக்கையாயிற்று, அவன் உயிர்தான் என் செய்யும், வெறுக்கப்பட்டபின் பொறுக்குமா? அதுவும் அவனை விட்டு அகன்றது.

சந்தானத்தின் நிலை இப்போது என்னவாயிருக்கும் என்பதை அவன் உணக்கண் காணாவிட்டாலும் மனக்கண் கண்டிருக்கும், திருமணம் நடக்கேறியது, சந்தானம் கமலகாதுறுக்கே கொடுக்கப்பட்டான், அவனைக் கொடுத்தாலும் அவனின் மனத்தைக் கொடுக்கமுடியுமா? அவனின் மனம் ஜகராசனிற்கே.

காளிலும் பொழுதிலும் இனிது கலந்துரையாடிய ஜகராசனே அவனின் மன

தில் குடிசொண்டிருந்தான். ஒரு மேசையில் இருந்த பாடம் படித்ததை நினைப்பான். ஒருநேரம் சருடலும்போல் ஒருவரை ஒருவர் அபரிமிதமாக நெசுத்ததை நினைந்து கண்ணீர் பெருக்குவான்.

இவ்விதம் காட் சிலவே சென்றன. அக்கமேலீட்டினால் சந்தானத்திற்கு நோய்கண்டது, வருத்தம் வர வரக் கூடியது, மருத்தை அருந்தினால்வரை வருத்தம் திருந்துவது, மருந்தெல்லாம் சாளர வாயிலால் வெளியில் நீத்தமும் அடித்துத் தூத்தப்பட்டது.

இதற்கும் தறுவாய், சுயபுத்தி மங்கியது, உள்ளத்தில் அடக்கியிருந்த ஜகராசன் காமத்தை வாய உச்சரித்தது, காமத்துடனேயே உயிரும் வெளிக் கிளம்பியிருக்கவேண்டும், உடலில் உயிரில்லை, வெளிக் கிளம்பிய உயிர் ஜகராசனின் உயிரைக் கண்டடைந்திருக்கவேண்டும்.

‘இளஞாயிறு’ பற்றி ‘சமுசேசரி’ மதிப்புரை

‘இளஞாயிறு’ என்ற பெயருள்ள மாணவர் வெளியீடொன்று எனது கைக்கு எட்டியது. இந்த அழகிய சிறு பத்திரிகையாழ்ப்பாணக் கல்லூரி மாணவர்களால் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் பகுக்கோதும் வெளியிடப்படுகிறதென்றும், அத்துக்கு அடும் மாணவர்களின் கட்டுரைகளே கொண்டுள்ளதென்றும் அறிகிறேன். என்கைக்குக் கிட்டிய அழகான இதழின் நிலையலங்காரமும், உள்ளடக்கமும், கட்டுரைகலினைகளும் என்னவோ பெரிய கைநேர்த்த பத்திரிகாசிரியர்களால் நடத்தப்படுவதுபோன்றிருப்பது யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி மாணவர்களின் திறமைமைக் காட்டுகின்றது. ஆனால் ஒரு விஷயம், பெண் மாணவி

களும் குறித்த கல்லூரியிற் கற்றிருக்கள். பத்திரிகை உறுப்பினும் வணப்படுகிறார்கள், ஆனால் கட்டுரைகளில்தான் அவர்கள் பெயர்கள் காணப்படாதது ஒருவேளை அவர்களுக்கு இயல்பாகவுள்ள நன்றிக்குணத்திலொன்று?

[இளஞாயிறுத்திற்குக் கட்டுரை எழுதுவோர் கூடியவரை திருத்தமாகவும் துலக்கமாகவும் எழுதவேண்டுமென்பதைத் திரும்பவும் ஞாபகப்படுத்துகிறோம். அதிபரால் ஆங்கீசரிக்கப்பட்டுப் போகிய இடமின்மையால் வெளியிடப்படாத கட்டுரைகள் அடுத்த அடுத்த பிரசுரங்களில் வெளியிடப்படும்.]

PRINTED AT THIRUMAKAL PRESS, CHUNNAKAM.